

19.11.2010
"ד חשון תשע"א
יום שישי
יומן פנימי 6
(1875)

גרעין

זרובבל גלעד

נער אחד קטן
על ברכיו כורע בעמק:
גרעין בעפר יטמון
ומים ישקו מן החמת.

מסביב אין על ואין שיה.
השדה קרח ונדך.
בלבו הנער ישיה
תפילה על גרעין כי יצמח.

מסביב אין על ואין שיה -
אך הנער נפעם בגילו:
הוא רואה את העץ שהצמיח
ושומע לרחש צילו.

תשע"א – שנת התשעים

שלמה ריכנשטיין, ראשית, הוצאת הקיבוץ המאוחד ומשק עין חרוד, תש"ג

יום הזריעה הראשון

הזריעה עמדה על הפרק

התל [קיבוץ עין חרוד] ישב בשתי נקודות: אחד על יד המעיין והשני במרחק מספר קילומטרים על גבעה קטנה שנקראה התל, למרגלות הגלבוץ. לאחר הפילוג הראשון ב-1923 נשארו בתל חברי גדוד העבודה שהקימו את קיבוץ תל יוסף לבש כבר צורת יישוב ממש. [...] ערימות השקים הממולאים זרעי חיטה, שעורה פול ושאר הקטניות שיוו ליישוב פני שובע וביטחון. עבודת ההכשרה הגדולה שנעשתה בחודשי הקיץ ניכרה בכל. השדות היו עתה נקיים מגלי אבני הסיקול ומהשיזפים ושיחי הבר שכיסו למכביר. האגמון והסוף שבביצות נקצרו. הביצות נוקזו, המים נקוו בצינורות חרס שהוכנסו באדמה. המדרון שנחרש חריש עמוק מכוסה שתי וערב גבשושיות האדמה שהוצאה מהבורות החפורים. אך יירד היורה המבורך ויתחילו בנטיעה.

הכביש הושלם אף הוא והפס הצחור בין רגבי השדות החומים נמשך מהתל ועד הצריף המשמש תחנת הרכבת. מעתה כבר לא יקרה, כשם שקרה בחורף שעבר, שהתל ינותק במשך ימים רבים. לא, אין לפחד עוד מגשמי החורף העזים. אחת שתיים, ואתה מחליק על הכביש החלק אל תחנת הרכבת ומזמין כל מה שדרוש בשביל הספקת האנשים והבהמות.

[...] התל ושדותיו המשתרעים מסביב עודם עטויים חשכה עבותה והפלחים טורחים כבר באורווה מסביב לבהמות. מנפים את המספוא מהאבק ומשיירי הפסולת, כדי שתאכלנה אותו ביתר תיאבון, מנקים ומצחצחים במברשות ובמגרדות את הפרדות ואת הסוסות, הממתחות אבריהן בעצלתיים לאחר ליל מנוחה ארוך, נושפות נשיפה רחבה כמתוך מפורח כשעיניהן הגדולות ששלהבות המנורות הדלוקות באורווה משתקפות בהן, מלאות השתאות: "מהי טרחה זו ומהו צחצוח בשעה זו?" הבהמות האילמות הנושאות עם אנשי התל בכיבוש השממה אינן יודעות כנראה כי יום גדול היום לבעליהן: יום הזריעה הראשון. מיטב החלומות והתקוות יטמינו היום ובמשך כל העונה בחיק השדמות המחרישות. כל מה שנשתל ונזרע עד עתה: גן הירק, משתלת העצים, חלקות קטנות אחדות של תבואות קיץ – כל זה היה רק בחינת ראשית ופתיחה לזה שיבוא. עתה לא חלקות קטנות פה ושם, חלק בהשקאה וחלק בלעדיה, כי אם כל השדות רחבי הידיים של מפעל התל, שבמשך חודשים רבים עמלו עליהם להכשירם לברכת הזרע והפריון, ייזרעו ויופרו. כל התקוות והסיכויים למשך שנה

שלמה, אם לשובע ואם חלילה לרזון, יהיו תלויים מעתה בחסדי שמים ובפוריות חיק שדמות מחרישות. הפלחים מנקים, מצחצחים, כשבתוך תוכם מתרוננת חגיגות וחדווה כבושה.

[...] רפאל וטוביה עובדים יחד. טוביה נוהג בשני זוגות הבהמות הרתומים במזרעה, ורפאל יושב על ארגז המכונה כשראשו גחון אל הצינורות דרכם נשפכים הזרעים. יש להשגיח היטב שהצינורות לא ייסתמו ולא ייפסק הזרם הזהוב הנשפך דרכם אל בין צלחות הדיסקוס החדות [...]. רפאל על אף אמצו את עיניו אינו רואה בדמדומים הקלושים את הגרעינים, רק אוזניו הן המבחינות בשקשוק הזרם הדק המתמיד, המאווש חרש בחלל הרוגע. העבודה האחראית ביותר נופלת בחלקו של טוביה: קשה מאד לנהוג את הבהמות ולכווןן ישר באור-לא-אור ממוזמז זה. אך אין דבר, הוא מנוסה בכך, עיניו הזעירות המאירות נוקבות את החשכה הקלושה. ידיו אוחזות במושכות באון, המזרעה מתנהלת ישר ללא נטות ימינה או שמאלה. אחריו מתנהלות שאר המזרעות.

[...] שדות התל נרחבים והזריעה תימשך שבועות. יש להיחפז. שוב נרתמו הבהמות במזרעות ושוב קולחים הזרמים הזהבהבים ונטמנים בחיק השדמות המחרישות. היום קצר, החשכה מגיחה בבת אחת [...] הבהמות משתרכות בקושי. אך הנה נסתיימה זריעת "הארגז" האחרון בחלקה. מתירים ורוכבים אל המחנה. הזורעים המומי עמל, פניהם צרובים משמש ורוח. חרש הם מתנדנדים על גבות הבהמות מכורבלים בסגינים הארוכים.

(ראשית, עמ' 132-134)

הביאה: זיוה אופנהיימר

החלטת מזכירות מתאריך 11.11.10

מינויי חברים בוועדת אתיקה

הוחלט:

- ♦ המזכירות אשררה מחדש את החלטת מזכירות מס' 7324 מדצמבר 2007 בנושא אתיקה.
- ♦ המזכירות ממנה את דליה שפרן, צבי בר-חיים ומשה יסעור כחברים בוועדת אתיקה.
- ♦ המזכיר ועורכת היומן חברים בוועדה מתוקף תפקידם.

מה העניין בענף הבניין

בשעה טובה החלה העבודה באזור ג' צפון. קו האופק משתנה, בתים משניים צורה ומימד ואני מקווה שהקצב יוגבר ובקרוב נצמצם פערים בלוחות הזמנים. השטח הוא עצום ומאד קשה לסגור אותו מכל הכיוונים. אנו זקוקים לכמה דרכי גישה בעת הפירוקים, דבר המקשה על התיחום. מדובר באתר בנייה עם כל הסכנות שבו ולכן, עד שנצליח לסגור אותו, המנעו ככל האפשר מלטייל בשטח, מלקחת ילדים ל"חיפוש אוצרות נטושים" וכו'. באמת אין מה לראות כרגע.

תכנית ההשקעות לשנת 2010 כמעט והגיעה לסיומה, כאשר הפרויקט האחרון ברשימה הוא שיפוץ והרחבה של מגרש מתקני המשחקים. בשבוע הקרוב תחל העבודה על מתחם הדשא הכלוא בין הנדנדות, הגלגל הענק, הקרוסלות שכבר נעקרו והמדרכה העולה לחדר האוכל. משך העבודה המתוכנן הוא כשבועיים. גם כאן, שימו לב לאתר ושימרו על הילדים. בעוד כשבועיים נהנה כולנו ממתקנים חדשים רבים.

שבת שלום,

אריאל הלר

בקשה מענף המזון

חדר האוכל הוא המבנה המרכזי של המשק, נעשות בו פעילויות רבות מעבר לייעודו העיקרי - הגשת ארוחות לחברים. עם זאת, האחריות על תפעול המקום היא על ענף המזון.

אחזקת מבנה חדר האוכל והמטבח הינה דבר יקר ולכן נדרשת התייחסות מיוחדת לנושא על מנת לשמר את המבנה המיוחד הזה. כך גם לגבי הציוד שבו וכלי האוכל וההגשה.

אנחנו מבקשים מהציבור, במידה ומישהו רוצה לקיים במבנה פעילות כלשהי (משקית/פרטית/ציבורית וכו') שיפנה קודם כל למנהל ענף המזון - ישראל גינזבורג, זאת לצורך תיאום, תנאי שימוש, ציוד נלווה וכדומה.

הציוד שנמצא במבנה (חד"א ומטבח) הוא מתקציב ענף המזון ומיועד לשמש את ענף המזון. אנו מבקשים בכל לשון של בקשה לא להוציא ציוד מחדר האוכל ומהמטבח (כפיות, ספלים, תבניות וכל ציוד אחר). כבר היו מקרים שציוד הענף נלקח ללא רשות ולעתים לא חזר או שחזר פגום. הענף צריך להמשיך לעבוד כרגיל והדבר פוגע בשגרת היום ומקשה על ביצוע המשימה העיקרית - הכנת הארוחות והגשתן לציבור.

גם הכנסת ציוד לחד"א (במה, תערוכות וכד') מצריכה תיאום מראש עם מנהל הענף.

ועדת מזון עוסקת בימים אלה בהכנת נוהל שימוש מסודר של חברים ומוסדות וכשיהיה מוכן - נפרסמו ביומן.
עד לאישור התקנון ופרסומו, אין שינוי בנהלים הקיימים היום.

אנו מקווים לשיתוף פעולה, של ממלאי התפקידים השונים (ו. תרבות, ו. טיולים, ו. חינוך, בתי ילדים) ושל החברים.

תודה רבה,

עמיר פיין - מרכז ועדת מזון
יצחק צור - מנהל ענפי קהילה

תורנויות, רבותי, תורנויות... וגם שמירות..

לחברים שלום!

א. תמר דורון הודיעה לפני זמן מה על רצונה לסיים את פעילותה בסידור התורנויות בקיבוץ. בימים אלה עוברת האחריות הכוללת לנושא למש"א. כנרת תרכז את הטיפול בכך. בפועל, במרבית הענפים, בוצע סידור התורנויות ע"י הענפים עצמם. מגמה כזו היא מגמה נכונה והגיונית ואכן מזכירות מש"א החליטה לפני זמן מה שכך ינהגו בכל הענפים בהם מתבצעת תורנות. מש"א תשמש כגורם מתאם, מנחה ומסייע למנהלי הענפים בפתרון בעיות שונות. כמו כן שיוך חבר לקבוצת תורנים של ענף מסוים או מעבר מענף לענף יתבצע באמצעות מש"א. אני פונה לכל החברים בבקשה לשתף פעולה עם מנהלי הענפים (במיוחד בענף המזון) בביצוע התורנויות כנדרש ובכך לאפשר פעילות הענפים באופן מיטבי גם בשעות התורנות. ברצוני להודות לתמר דורון על עבודתה רבת השנים בתחום זה, תחום לא פשוט כלל וכלל...

ב. ובהזדמנות זו: לאחרונה נתקלנו בצורך לחפש מתנדבים לשמירת לילה למספר ימים עקב היעדרות עובדינו החוגגים את חג הקורבן. כנרת נאלצה להשקיע מאמצים רבים כדי למלא את החסר. בסופו של דבר רק שני חברים הסכימו להתנדב ולסייע... נשמח אם בפעם הבאה שיתוף הפעולה יהיה גבוה יותר.

איתן מורג
מנהל מש"א

טלצרים באדום!

מדי פעם נשאלתי מדוע סידור הרכב הממוחשב לא עומד לרשות החברים בשעות הבוקר. והתשובה היא זו: לעתים קרובות חלים שינויים במצבת הרכב: תאונה לילה קודם, העמדה במוסך, נסיעה דחופה וכו'. כדי לענות על מצבים בלתי צפויים אלו עליי לשמור את מצבת הרכב הפנוי באחריותי, כדי שאוכל לתת תשובה מתאימה. מצב זה מאפשר לי גם לתת תשובה חיובית לחברים שהזמינו רכב אך נענו בשלילה, אך במשך היום התפנתה מכונית בשבילם. לאחרונה, פנו מספר חברים שלא השלימו עם סידור זה אל הנהלת המשק לפתוח את הסידור הממוחשב גם בשעות הבוקר. אם תתקבל דרישה זו שוב לא אוכל לעמוד לרשות החברים שנתרו ללא מענה כיוון שמצבת הרכב לא תהיה ברשותי.

בינה

דוחות ביקורת חדשים

התבקשנו לבקר שני נושאים:

♦ נושא ה"שאלתא" באסיפה הכללית - מה הנוהל...

♦ נושא תקינות "מתן ההוראה", עליה חתמו החברים הפנסיונרים.

דוחות המבקר נמצאים במזכירות. ניתן לקבלם אצל נלי.

אמי גרדי

ו' ביקורת

הצעת הצוות השיתופי לשינוי שיתופי מתקדם

האם שינוי והאם מתקדם חלק ד'

ביומן הקודם הראינו כיצד תחת הכותרת "חיזוק המשילות" הצעת "הצוות השיתופי" מרחיבה ומחזקת את כוחו של הממסד מול החברים, פוגעת באופן חמור בדמוקרטיה, בשיתוף החברים וביכולת כולנו להשפיע על קבלת החלטות הנוגעות לאורחות חיינו. את המהלך הזה לצמצום יכולת ההשפעה של החברים משלימה ההצעה לשינוי נוהל ערעורים:

מוצע שהערכאה הראשונה לערעור היא הערכאה שהחליטה (ומן הסתם כבר מקובעת בהחלטתה). כמו כן מוצע שהערכאה השנייה תהיה האסיפה הכללית או גוף ביניים שיהווה ערכאה סופית. מצד אחד - כל בקשה אישית שתדחה בועדות תובא קבל עם ועדה בפני הציבור כולו. בשם הדמוקרטיה מציעים לנו הצעה שיש בה פגיעה משמעותית בצנעת הפרט. במקום להיות "תלוי בממסד" מוצע להציג את הקושי האישי והכאב הפרטי קבל עם ועדה בכיכר העיר. מצד שני - החברים נדרשים לוותר על זכותם למצות את תהליך הערעור וכך לא רק שהפרט ייחשף ציבורית במקום הכואב ביותר, מצופה ממנו גם לוותר על זכות יסוד אלמנטארית - לערער ולהשמיע את קולו.

ואם לא די בכך - עוד פגיעה בזכויות הפרט והחברה:

ערעור נוסף על ההחלטה לאסיפה דורש 10% מקולות החברים. התנאי של החתמת 10% מהחברים הוא התנאי הקיים היום בתקנון לאפשרות של חבר או קבוצת חברים לדרוש להעלות נושא לדיון באסיפה, אבל לא לצורך ערעור על החלטה של מוסד כל שהוא אחר. יש כאן ערבוב בין ערעורים לבין זכות החברים להעלות נושא לדיון. הצורך לגייס קולות לטובת הגשת ערעור וגם הדרך החלופית המוצגת בסעיף 5 סותרות את תקנון הקיבוץ ותקנון האגודות השיתופיות לפיהם זכותו של החבר לערעור בפני האסיפה הכללית חייבת להישמר בכל תנאי (ומה אם לא יצליח להחתים 10% מהחברים?!).

פגיעה נוספת בדמוקרטיה ניתן למצוא גם בהצעה (נספח 9 סעיף 4 עמוד 38) שלא ניתן יהיה לדון בהצעות אחרות לאורחות חיים במשך 5 שנים. התירוץ הוא "לאפשר יישומה [...] ובחינת תוצאותיה", אבל מה אם החברים יזהו מהר יותר שהתכנית אינה טובה - או אז יהיה "אבוד לנו" כי החלטנו שאסור לדון באפשרות אחרת ולא

חשוב כמה חברים ירצו את זה. מעבר לכך שזה לא דמוקראטי ולא סביר, זה נוגד את תקנון הקיבוץ לפיו קבוצה של 10% מהחברים יכולה לבקש דיון בכל נושא. לקבוצה יש כוח אדיר הרבה יותר מאשר לפרט שבתוכה. אלא שהכוח פועל לשני הכיוונים - לבניה ולהרס. מדאיג לקרוא שכאשר מבקשים לכוון יחסים חדשים בין פרט לממסד דווקא אז, מי שמדבר בשם "כוח היחד" מבליט את כוחה ההרסני של הקבוצה ושחיקתן של זכויות הפרט. הצעות מסוג זה - מעידות יותר מכל על הסתירות והפערים הנושבים מה"רוח השיתופית".

לסיכום: הטוב, הרע והלא נורא

מהדברים שפרסמנו עד עכשיו ניתן להתרשם שהצעת "הצוות השיתופי" שלילית לחלוטין ולא כך היא! כי אפילו בהצעה "לשינוי שיתופי מתקדם" אפשר למצוא משהו טוב:

הדבר הטוב הוא ההבנה שתגמול שונה על עבודה אינו צלם בהיכל, אינו סמים ואינו מחלה, אלא דבר חיובי ונכון. חבל רק שבדרך מההבנה למימוש מומצא הגלגל מחדש והתגמול מוצע רק למעטים ורק על בסיס תפקיד. **הלא נורא** הם כל אותם חלקים שאינם קשורים כלל לשינוי וניתן לבצעם גם היום, למשל מחשוב או הגדלת צי הרכב הזמין. **הרע** מתחיל בסיסמאות ואמירות המוצגות לבדן וללא מנגנון מימוש בצידן. ממשיך לסתירות פנימיות ומגיע עד נהלים שיפגעו ברווחת החברים ובזכויותיהם ויסכנו את עתיד הקיבוץ, ומכאן גרוע אפילו בהשוואה למצב היום.

אם זה הכיוון אליו מציעים לנו "להתקדם" עדיף להישאר במקום ולשמור על מה שיש - עם כל חסרונותיו - ולא לקלקל אותו עוד יותר.

שבת שלום,

צוות התחדשות

ובפעם הבאה - על מה שאין בה.

האגודה למען בית זינגר (ע"ר) הבית לילד - בכפר יחזקאל

שלום לכולם,
במהלך העשור האחרון תומכת ריקור בפעילויות מגוונות בתחום האחריות החברתית והתרומה לקהילה.
מסגרת פעילותנו לטובת הקהילה מתמקדת בדרך כלל בתרומה ע"י עשייה והתנדבות בצד תרומה כספית.
לפעילות חשובה זו מסגרת תקציב שנתית המאושרת ע"י הנהלת המפעל ומועצת המנהלים.
בשלוש השנים האחרונות מתמקדת הפעילות בתמיכה ושיתוף פעולה עם פנימיית בית זינגר אשר בכפר יחזקאל.
לבקשת אנשי הפנימייה מצורף כאן מכתב אשר משקף את אופי הקשר וחשיבותו לעוסקים בדבר.
חברים המעוניינים לקחת חלק בעשייה (מכל סוג) מוזמנים ליצור עימי קשר.

שבת שלום,
דלית דרום-נור

לכבוד חברי קיבוץ עין חרוד איחוד

ברצוננו לשתף אתכם בידידות ושותפות מחבקת בין "ריקור" לפנימיית "הבית לילד" בכפר יחזקאל.
מזה שלוש שנים קיים קשר בין המסגרות במטרה לשיפור רווחתם של הילדים אשר חרב עליהם עולמם ונאלצו מסיבות רבות לצאת מביתם הביולוגי ולגדול בפנימייה.
חלקם הוצאו מהבית עוד בטרם הגיעם לכתה א'.

במסגרת השותפות "ריקור" מממנים חוג רכיבה ל-12 ילדים אחת לשבוע באורוות הקיבוץ. החוג מאפשר לילדים לחוות חוויה מלמדת ומיוחדת וזאת בעזרת עמריט וצוות המדריכים המסורים והמקצועיים אשר מקבלים את הילדים בסבלנות רבה ובאהבה.

במהלך הזמן השותפות עם "ריקור" התרחבה למעורבות בפרויקטים נוספים כגון:

- רכישת מזגנים לחדרי הטיפול ומועדון פינת החי הטיפולית.
- מימון שולחנות לחדרי המחשבים ורכישת מסכי מחשב.
- רכישת ציוד ומימון חוג אלקטרוניקה
- אירוח בבריכת השחייה
- ליווי מקצועי של בעלי מקצוע בייעוץ וליווי בנושאי כלכלה ונושאים נוספים.
- בעלי מקצוע נוספים מהמפעל מתנדבים בזמנם הפנוי לחניכת ילדים, עזרה בשיעורי בית והנחיית חוג אלקטרוניקה.

**אנו מברכים שותפות זאת ומקווים להמשך עשייה פורה.
תודה רבה מילדי "הבית לילד".**

בברכה,

אריאל
עוזר מנהל

יהודה אמסלם
רסקובסקי
מנהל

תגובה מ'ס 5 ל"שינוי שיתופי לקיבוץ מתקדם 2010"

(עמודים 21-29)

"בקליטת משפחות לחברות נרים את הסף ולא נרים ידיים! נפעל באופן נמרץ ונקצה תקציבים ומשאבים לקליטה" (עמ' 27 סעיף 1) - נכון מאוד, אבל כדי להרים את הסף כדברי החוברת, דרושות משפחות במעמד של חברים בעצמאות כלכלית: א. כדי שלא יפלו לנטל כלכלי על קהילת עין חרוד כאשר המשמעות הינה רכישת בתיים או השכרתם מקהילת עין חרוד.

ב. כדי שיהיו אחראים לפרנסתם ולא יפלו לנטל על קהילת עין חרוד.

ג. אם נקלוט חברים במעמד של עצמאות כלכלית לא יהיה כמעט צורך לפעול באופן נמרץ להקצאת תקציבים ומשאבים.

"מתוך הסכמה שללא קליטה והצעת הקהילה אנו מסכנים מאוד את המשך קיומו של הקיבוץ ואילו בעזרת קליטה מתמדת ומתאימה נשפר את הפן החברתי על כל היבטיו." (עמ' 27) - נכון מאוד אבל כדי להמשיך את קיום הקיבוץ דרושות משפחות המתאימות לחיי קהילה ולא משפחות אשר יפלו לנטל על הקהילה. אם נשפר את הפן הקהילתי לבטח ישתפר גם הפן החברתי.

"מטרות הצמיחה הדמוגראפית יהיו: שיפור ההון האנושי, שיפור המצב החברתי, הצערת האוכלוסייה, קירוב הדור הצעיר ושכבת הנעורים לשיתוף ופעילות בחיי הקהילה והקיבוץ והגדלת חברת הילדים" (עמ' 27) - נשאלת השאלה האם הקליטה המסורתית בעין חרוד אשר כשלה כל השנים בעתיד תצליח? "המנהלת תפעל באופן יזום ומתמיד ותרכז מאמץ בשיווק וחיפוש משפחות איכותיות" (עמ' 27) - הכיזד? יש בכלל מצב שכל המשפחה איכותית? נניח שחלק מהמשפחה איכותי, מה מבטיח שאמנם יישאר איכותי לאחר שיהפוך לחבר מן המניין? בד"כ אנשים איכותיים רוצים לראות ברכה בעמלם ולא פועלים לשם שמים.

"ותבחן את קליטתם על פי התאמתן לאורח חיים קיבוצי, רצון ויכולת למעורבות ותרומה לקהילה, יכולת התפרנסות מוכחת ואמות מידה נוספות ועדכניות שיובאו לאישור במזכירות ובאספה" (עמ' 27) - נשאלת השאלה מי מבין חברי עין חרוד הנוכחיים עומד בכל הקריטריונים הללו, ואם רובנו לא עומדים בכל הקריטריונים הללו, נמצא מועמדים אשר כן יעמדו בכל הקריטריונים הללו? "משאבי האנוש בקיבוץ יונחו לתמוך ביעדי הקליטה שנקבעו ויסייעו במציאת מקומות עבודה נוספים בחצר הקיבוץ ובטווח הגיאוגרפי הקרוב." (עמ' 27)

כדי להצדיק את הקליטה המסורתית שכשלה עד היום, הגיוני לחפש מקומות עבודה נוספים? כאוכלוסיה החיה בפריפריה אנו יודעים עד כמה קשה למצוא עבודה באזורנו. מדוע שאחריות על מציאת העבודה והתפרנסות לא תהיה על הנקלטים כתנאי ראשוני או משני לקליטה?

"עח"א תשקיע משאבים ורעיונות לקליטה על בסיס המטרות שנקבעו ולא תוריד את רף האיכות" (עמ' 27) - אולי נושא רף האיכות יוביל אותנו לקליטה המתאימה לשנת 2011 כפי שמצוין בשמונה השורות הראשונות של המאמר.

"קיבוץ עין חרוד איחוד מחליט במעמד קבלת חוברת השינוי השיתופי על הקמת צוות שיציע תקנון רדום, עקרונותיו יהיו בהתאם לטיטות התקנון הרדום המצורף בנספח 10 ויכלול גם את החלקים הרלוונטיים של מודל שני"י שאושר ותקף כיום".

(עמ' 29) - ומה בקשר לדרך ההתחדשות, הכוללת שכר דיפרנציאלי ורשת ביטחון אשר יותר ויותר קיבוצים מציאותיים מאמצים? החיים אינם שחור ולבן יש גם אפור.

"כמו כן גורס התקנון ומחבריו כי אין חצי קיבוץ ואין מצב בו מחוללי שינוי מהותי יכולים לשנות רק במקום שנוח. לדוגמה - שכר דיפרנציאלי." (עמ' 29) - איך מתיישב סעיף זה בתקנון לאור העובדה שחוברת השינוי של הצוות השיתופי כוללת שכר דיפרנציאלי בדיוק במקום שנוח? (עמ' 15 סעיף 3).

"יש לשנות שינוי מהותי שייתן יתרון לרוב המוחלט של קבוצות האוכלוסייה וייתן מענה הולם לאוכלוסיות החלשות." (עמ' 29) - מצב זה תואם בדיוק את מטרתה הראשית של רשת ביטחון בקיבוץ מתחדש.

רונן כספי

פתח לנו שער

מדי יום שלישי מתקיים חוג לתנ"ך במועדון לחבר בעין חרוד מאוחד.
השיעור הקרוב יתקיים ב-23.11.
נושא השיעור: אליהו בגמרא, חסידות, עגנון.
המרצה: שמואל ריינר מישיבת מעלה גלבע.
אנא הביאו אתכם ספרי תנ"ך.

היה היה - סיפור אפס

שמירה שראשיתה אזעקה וסופה סעודה

וכך מספר מנחם אריאב:

באחד מימי הקיץ של 1943 בסוף הקציר, ירדתי לפנות ערב לאורווה. מוטקה [מרדכי לבנה ז"ל] כבר היה שם, מבריש ומנקה את סוסתו יעלה. את יעלה קיבל מחוות הניסיונות המנדטורית בעכו. בגלל המלחמה לא ניתן היה לייבא סוסי הרבעה מאנגליה והבריטים נאלצו לחפש בארץ סוסים משובחים. בעין חרוד הם ראו סייח שהתאים לצרכיהם ורכשו אותו בעסקת חליפין: קיבלו את הסייח ונתנו למשק סוסה טהורת גזע. הייתה זו סוסה גדולה בעלת תכונות טובות במיוחד לרכיבה. מוטקה טיפח אותה במסירות. דאג לנקיונה ולבריאותה ושמר עליה מכל משמר. הסוסה שלי הייתה "מהירה" בתו של "סער" סוסו של גיורא זייד. "שים מתג", אמר לי מוטקה, "הגבונים הזעיקו אותנו לעזרה, עדרים עלו על השדות של בית השיטה". בדרך כלל רכבתי כשהסוסה נתונה ברסן ערבי שנקשר במצח בלבד, אבל כעת כשהיה עלינו לדהור במהירות מוטב היה שתהיה רתומה ברסן רגיל.

בזמנים ההם שומרי השדות של המשקים השכנים נהגו לבוא לעזרה בשעת הצורך וכך עלינו, מוטקה על יעלה ואני על מהירה, ויצאנו במהירות. בדרך עצרנו על יד בית הספר [כיום הבניין ההרוס בדרך לבית הקברות] שם תברנו לשני השומרים מגבע (מורדי וייס ז"ל ויורם נחשון יבל"א) ודהרנו יחד לשדות מעל האבלק. במקרים כאלו של מאבק על השדות היה נהוג בקרב השומרים הרכובים להרים כבשה להניח לפניך על האוכף ולהביא למשטרה כעדות לפלישת הרועים. (כמובן שהעניין לווה בוויכוחים גדולים במשטרה אבל זה כבר סיפור אחר).

כשהגענו למקום ראינו עדרים צפופים בתוך הוואדי שעל יד השדות. התקרבו ולפתע נשמעו צעקות רמות: "חואגיה מרדכי, חואגיה מנחם", מולנו רץ עלי געדן מנפנף בידו דף נייר ואחריו סוסתו האדומה [בניו של עלי געדן עבדו בשנים הבאות בדיר עין חרוד: פדיל, חסיין וחאלד געדן, המוכרים לכל מי שעבד בדיר בשנות החמישים והשישים].

עצרנו את הסוסים, געדן התקרב ומסר למוטקה את הנייר. מוטקה קרא את הכתוב, חייד והעביר אליי: "אני מאשר שהרשיתי לעלי געדן לרעות בשטחים

שלנו", נכתב שם, ועל החתום יוסף דגן המוכתר של בית השיטה.
"רואים", אמר מוטקה, "יכולנו לגרום כאן נזק גדול, אבל הזעיקו אותנו ונזעקנו,
פְּזַעוּנָהּ וּנְבִיזָהּ".

עלי געדן לא הרפה מאיתנו עד שנענינו להזמנתו להתארח באוהל שלו. הסוסות
נקשרו בחוץ ואנחנו התיישבנו על המזרונים, ולגמנו קפה שחור ומר על פי מיטב
המסורת הבידואית. לאחר כמה סיבובי קפה הובאה קערה גדולה ובה חיטה
מבושלת בחמאה ומעליה מונחות חתיכות בשר, העלינו מן הקערה בכפות ידינו
ונהנינו מארוחה דשנה. בינתיים ירד הערב, נפרדנו ממארחנו הנדיב ויצאנו לסיבוב
בשדות. מעל הרי הגלעד עלה ירח מלא של אמצע החודש, ולפתע, איני יודע מדוע,
אולי בהשפעת המראה המרהיב, פרצתי בדהרה, עד שמוטקה עצר אותי בצעקות
שלא נעז לדהור ולסכן את הסוסות בחושך. הרגתי את מהירה ובצעדים מתונים
חזרנו הביתה.

סיפר : מנחם אריאב, רשמה : זיוה אופנהיימר

חוצות זַתוֹנִיא

עודה בשאראת, חוצות זַתוֹנִיא, נוסח עברי המחבר בשיתוף משה רון, הוצאת עם עובד

ב-12 בדצמבר ניפגש בחוג לספרות עם הסופר עודה בשאראת. אני ממליצה לבוא לפגישה ולקרוא את ספרו. הספר קריא מאד, לא ארוך (250 עמ') ומעורר למחשבה על הנעשה בחברה הערבית שקרובה לנו מחד ועדיין בלתי מוכרת מאידך.

הכול מתחיל כשקרוב משפחתו של חאלד אל מוסלי, מורה צנוע בבית הספר המקומי, פונה אליו בהצעה מפתיעה:

"יש בכפר מי שחושב..." וכאן סייג את דבריו בהערה: "סתם מחשבה", ולבל יובן שלא כהלכה הטעים: "להדגיש בשני קווים: סתם מחשבה" – ואז השלים את המשפט באמירה המכרעת, שנחרתה עמוק במוחו של אל-מוסלי: "שכדאי שתרוץ מטעם המשפחה בבחירות המקומיות לחברות במועצת הכפר". מילים אלה, שעל הנייר נראות כדבר של מה בכך, [...] חוללו בחייו של אל-מוסלי מהפך שבדיעבד דימה אותו ללידה שנייה.

וממילים אלו, "שעל הנייר נראות כדבר של מה בכך, בדומה למילים רבות לאין ספור המופרחות לחלל האוויר מדי יום ביומו בלא מחשבה יתרה", מתגלגל, בתיאור צבעוני ואירוניה דקה, סיפור "הרצתו" של אל-מוסלי בתחילה למועצת הכפר ובהמשך לראשות המועצה על השלכותיו המשפחתיות והציבוריות ועל תהפוכותיו בדרך. באמצעות מערכת הבחירות המתנהלת בזתוניה נפתח לנו חלון להכרת צד של החברה הערבית שאינו מוכר בדרך כלל.

זיוה אופנהיימר

המחנות העולים

ביום חמישי ה-11.11.2010 ערכנו אירוע פתיחה ל-דה"ו. במהלך האירוע החניכים עברו א"ש לילה בפרדסים שבו היו תחנות ומשימות שונות. בין העצים התחבאו טיניקים, שלקחו חלק פעיל באירוע ועזרו בו מאוד, עשו הפחדות (מתואמות מראש) ויצרו אווירה מיוחדת לא"ש הלילה. כשחזרנו לקיבוץ כל קבוצה הדליקה מדורה ואכלה מרשמלו, תוך כדי פגישת ההורים. אז היה לנו את מפקד האש בו היו החניכים, ההורים ואנשים נוספים מהקיבוץ. על המדורות והמפקד לקחו אחריות החיניקים ועשו עבודה מעולה. תוך כדי המפקד שכבה ד' קיבלה חולצות T-שירט כחולות ושכבה ה' קיבלה חולצות כחולות של התנועה. רגע לפני הדלקת המפקד הקראנו לכולם משהו שכתבנו ואנו מצרפים אותו כאן, למי מכם שלא היה במפקד ולמי מכם שרוצה להיזכר.

"אנו פותחים שנה שבה נחוה יחד, ניצור ונעבור תהליכים משותפים. שנה של פעולות משמעותיות, טיולים ועשייה תנועתית. כקומונרים חדשים ננצל את ההזדמנות לספר קצת על עצמנו. שנינו עשינו שנת שירות כקומונרים שנה שעברה, והשנה, כחלק מהשירות הצבאי שלנו, אנחנו קומונרים כאן. כבר הספקנו לראות פה קיבוץ פועם וחי ולהתחיל להשתלב בנעשה כאן ואנו מצפים שנמשיך לפעול יחד ולהרים פרויקטים משותפים בקיבוץ. חניכים, לכם יש את האפשרות ליצור חברת נעורים בקיבוץ. אין מסגרת שיותר מאפשרת אותה בעינינו מאשר כאן. למעשה, הקיבוץ בראשיתו הוקם כדי ליצור חברה אחרת, חברה שרלוונטית בעינינו גם להיום. בואו נעצב יחד את החברה שבה אנו רוצים לחיות ונתעצב בתוכה.

ד' - ברוכים הבאים למחנות העולים. השנה המחנה הופך להיות גם שלכם. היום אתם הופכים לחלק מהתנועה באופן רשמי.
ה' - כבר עברתם פעולות במשך שנה, אתם מכירים את התנועה ויודעים מה זה להיות חניכים. אתם מקבלים היום חולצות כחולות, מעכשיו תוכלו לבוא איתן לפעולות, הן מגיעות לכם.
ו' - אתם הכי גדולים בצעירה, בדה"ו, אתם המובילים וזה תפקיד חשוב ומשמעותי. זו זכות ואחריות ואנחנו סומכים עליכם שתוכיחו את עצמכם.

"הנוער הוא הסיכוי הנצחי לאושר של האנושות." אמר מרטין בובר. אמר והאמין שעלינו מוטלת הזכות ליצור את המציאות ולשנות אותה באמת.

בברכת עלה נעלה,

ים וענבל

בנוסף, היה גם דבר הורים אותו כתבה שושן מדינה. אנו מצרפים לכם גם אותו:
"לילדינו היקרים ומדריכינו המסורים – התבקשתי לברך בשם ההורים. המשיכו להעמיק ולעסוק בערכים של מוסר, צדק וחוק, בשיתוף פעולה ואהבת הארץ והאדם. שמירה על הטבע, עזרה והבנה בעולם.

בברכת עלה נעלה,

מכולנו,

תחרות לוגו לשנת ה-90 לעין חרוד איחוד

שלום לכולם,

במסגרת ההכנות לקראת שנת ה-90 לעין חרוד, אנו מעוניינים בשיתוף הקהילה ביצירת לוגו מיוחד שילווה את הפעילויות השונות במהלך השנה, ויתנוסס על חולצות, ניירת, דגלים וכו', ויזכה את המעצב הזוכה בכבוד ובגאווה!

הלוגו ישתלב בסיסמא אשר תוביל את חגיגות ה-90 לעין חרוד
"עין חרוד - 90 וצעירים"

חשוב להדגיש: לוגו שנת ה-90 אינו מחליף את סמל הקיבוץ, אלא ישמש לצורך שנה זו בלבד.

כללי התחרות:

1. שלב ההצעות:

- ◆ כל אנשי קהילת עין חרוד (בכל גיל!) מוזמנים לקחת חלק בתהליך היצירה, ולשלוח הצעות ללוגו ה-90.
- ◆ כל אחד יוכל לשלוח עד **שתי** הצעות ללוגו, בדואר אלקטרוני בלבד, לכתובת: **tarbut@en-harod.org**
- ◆ תאריך אחרון למשלוח הצעות לתחרות: 15-12-10 (חמישה-עשר לדצמבר 2010).
- ◆ הלוגו שיוגש יכלול דוגמה בשחור לבן ודוגמה צבעונית (עד שלושה צבעים).

שלב ההצבעה:

- ◆ שלב זה בתחרות ייפתח בתאריך: 21-12-10
- ◆ כל ההצעות יפורסמו זו לצד זו בעילום שם, וכלל אנשי הקהילה (כולל ילדים) יוזמנו להצביע פעם אחת בלבד ללוגו המתאים ביותר לטעמם.
- ◆ ההצבעה עבור הלוגו תיערך באמצעות תיבה שתוצב בחדר האוכל בבוא העת.
- ◆ תאריך אחרון להצבעה: 24.12.10

שלב הבחירה:

- ◆ עם סיום ההצבעה ייספרו כלל הקולות, ויוכרז אחר כבוד הלוגו המנצח, ושמו של היוצר הגאה.
  - ◆ תאריך פרסום הלוגו הנבחר והמעצב המנצח בתחרות: 31-12-10
  - ◆ ריכוז התחרות יהיה בידי צוות התרבות וניתן יהיה לפנות אל ששי מאור רכז התרבות בכל שאלה או פנייה.
- אנו מזמינים את כל בית עין חרוד, מטף ועד זקן לקחת חלק בתהליך, ולראות בו הזדמנות להביא לידי ביטוי צדדים יצירתיים, צבעוניים ומקוריים הקיימים בכולנו וייתכן שטרם קיבלו את הבמה הראויה.

לאקומות..... היכון..... זאלאזרק!

בהצלחה,
צוות התרבות

"כסף עובר ושווא"

לכל מי ששמע, רצה לראות ולא ממש הספיק...
"כסף עובר ושווא" ב- 25/11 בבית גבריאל המחודש
בשעה 20:30.

קומדיה בריטית מטורפת של ריי קוני,
פרס ראשון לבמאית ברנדה לנדס (גבע)
בתחרות תיאטרון קהילתי.

She את אי שכבר ראה!!!

תקציר ההצגה: שני תיקי-עסקים מחליפים בטעות ידיים, באחד יש 2 מיליון פאונד, ובשני - סנדוויץ' עם גבינה. המתעשר החדש מנסה לברוח עם הכסף, אך אשתו מסרבת לשתף פעולה... המשטרה דולקת בעקבותיהם וכך נוצרים מצבים אבסורדים ומשעשעים ...

בתפקיד ראשי: אריאל הלר שלנו